

Na poparcie swej skargi o stwierdzenie nieważności skarżące podnoszą trzy zarzuty.

Po pierwsze skarżące podnoszą, że zaskarżona dyrektywa została ustanowiona z naruszeniem zasad proceduralnych, którymi wedle skarżących była związana Komisja. Zdaniem skarżących, nawet jeśli Komisja mogła uzyskać upoważnienie Rady do przyjęcia w drodze dyrektywy aktów wykonawczych do dyrektywy 91/414/WE, nie miała ona kompetencji do wprowadzenia zmian do wskazanej dyrektywy, w szczególności w zakresie dotyczącym obowiązków państw członkowskich. Skarżące podnoszą, że zaskarżona dyrektywa nie jest zwykłą dyrektywą wykonawczą, lecz dyrektywą zmieniającą dyrektywę 91/414/WE i jako taka powinna była zostać przyjęta w procedurze, w ramach której wymagana jest wcześniejsza konsultacja z Parlamentem Europejskim. W braku takiej konsultacji dyrektywa jest obciążona błędem proceduralnym.

Ponadto, skarżące podnoszą, że pod pretekstem zmian w krajowych procedurach wydawania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin, zaskarżona dyrektywa w rzeczywistości narusza jednolite zasady oceny przewidziane w dyrektywie podstawowej 91/414/WE, dotyczące włączania substancji do załącznika I do tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 214, str. 3.

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2007 r. — Ryanair Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-404/07)

(2008/C 8/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciel: adwokat E. Vahida)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że zgodnie z art. 232 WE Komisja zaniechała działania zgodnie z jej zobowiązaniami ciążącymi na niej na

mocy traktatu WE, ponieważ nie ustosunkowała się do skargi złożonej do Komisji przez skarżącą w dniu 8 maja 2006 r., po której nastąpiło wezwanie do działania w dniu 31 lipca 2007 r.,

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu, nawet jeśli w następstwie wniesienia skargi Komisja podejmie działanie, które zdaniem Sądu wykluczy potrzebę wydania orzeczenia, lub jeśli Sąd oddali skargę jako niedopuszczalną.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze skarżąca podnosi, że Komisja zaniechała działania, ponieważ nie ustosunkowała się, po uprzednim wezwaniu jej do uczynienia tego na mocy art. 232 WE, do skargi do niej złożonej przez skarżącą w dniu 8 maja 2006 r. i dotyczącej i) bezprawnej pomocy państwa rzekomo przyznanej Air France w formie zróżnicowanych opłat lotniskowych pobieranych przez francuskie porty lotnicze w zależności od miejsca przeznaczenia lotu lub ii) ewentualnie antykonkurencyjnej dyskryminacji z naruszeniem art. 82 WE na korzyść Air France, jeśli zostałyby stwierdzone, że francuskie porty lotnicze działały w sposób niezależny.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że Komisja była zobowiązana starannie i bezstronnie zbadać skargę do niej złożoną w celu:

— wydania decyzji stwierdzającej, że sporne środki nie stanowiły pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, albo stwierdzającej, że środki należało uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1, która jednak była zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 2 i 3 WE, albo

— wszcząć postępowanie na podstawie art. 88 ust. 2 WE.

Tytułem pomocniczym skarżąca podnosi, że Komisja była zobowiązana po otrzymaniu jej pomocniczej skargi dotyczącej naruszenia prawa konkurencji do wszczęcia postępowania dotyczącego przedmiotu skargi do niej złożonej albo do wydania ostatecznej decyzji odrzucającej skargę po umożliwieniu skarżącej przedstawienia jej uwag.

Skarżąca podnosi dalej, że z uwagi na okoliczności i znajomość Komisji tych spraw okres czternastu miesięcy pomiędzy złożeniem przez nią skargi do Komisji a wezwaniem do działania był nadmiernie długi a brak działania ze strony Komisji podczas tego okresu stanowi zaniechanie działania w rozumieniu art. 232 WE.

Wreszcie skarżąca utrzymuje, że art. 232 WE uprawnia przedsiębiorstwo do wniesienia skargi przeciwko Komisji za brak wydania środków, które dotyczyłyby jej bezpośrednio i indywidualnie i że środki, których Komisja nie wydała w niniejszej sprawie dotyczyły jej bezpośrednio i indywidualnie jako konkurenta Air France.

zawartym w zaskarżonej decyzji stwierdzeniem, określenie „P@YWEB CARD” nie ma w odniesieniu do objętych zgłoszeniem towarów i usług charakteru opisowego, lecz — wprost przeciwnie — ma charakter odróżniający.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe przeciwko OHIM (P@YWEB CARD)

(Sprawa T-405/07)

(2008/C 8/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Strasburg, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i J. Schouman)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie R 119/2007-1, doręczonej w dniu 14 września 2007 r., w której odmówiono rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego P@YWEB CARD (zgłoszenie nr 3 861 044) w odniesieniu do wszystkich objętych zgłoszeniem towarów i usług z klas 9, 36 i 38;
- uwzględnienie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego P@YWEB CARD o nr 3 861 044 w odniesieniu do wszystkich wymienionych w nim towarów i usług.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „P@YWEB CARD” dla towarów i usług z klas 9, 36 i 38 (zgłoszenie nr 3 861 044)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94 (¹), jako że, w ocenie skarżącej, wbrew

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2007 r. — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe przeciwko OHIM (PAYWEB CARD)

(Sprawa T-406/07)

(2008/C 8/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Strasburg, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i J. Schouman)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 września 2007 r. w sprawie R 120/2007-1, doręczonej w dniu 17 września 2007 r., w której odmówiono rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego PAYWEB CARD (zgłoszenie nr 3 861 051) w odniesieniu do wszystkich objętych zgłoszeniem towarów i usług z klas 9, 36 i 38;
- uwzględnienie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego PAYWEB CARD o nr 3 861 051 w odniesieniu do wszystkich wymienionych w nim towarów i usług.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PAYWEB CARD” dla towarów i usług z klas 9, 36 i 38 (zgłoszenie nr 3 861 051)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia